

תנו לסוסים להשתולל

שלום לכם המלוטפים שלי! מרגש לראות שהמנות מתחילות להיות רציניות יותר ויותר. אני שמחה על האמון שאתם נותנים בי. הכל הולך מתחיל באמת ללכת. כמוכן שאני ממתינה למיכתבים נוספים.

מחוץ לארון

אני הומוסקסואל. מאז גיליתי זאת חי אינם חיים, אמי טוענת שאני לוקה במחלה נוראה, והחליטה לשלוח אותי לטיפולים ספטיאטריים. אני בהחלט אינני רוצה להיות שום דבר אחר מלבד מה שאני. כיצד לשכנע אותה?

מצבך הוא מצבם של רבים אחרים. מולך הוא שלא נולדת בארץ לפני 40 שנה — לפני שהיו מועדונים, איגודים ומילחמות כרתיים. היום המילחמה קלה יותר. כמוכן שגם אתה וגם אני יודעים שהומוסקסואליות איננה מחלה. נולדים עם זה כמו שנולדים עם שומה, או עם עין כחולה ועין חומה, שנימריהבינים היו סימן למכשפות. כדאי שתנסה להסביר לאמך פשוט במעבר הגנים של המישפחה היתה תערוכת קצת חריגה, וכך יצאת אתה על-זיו. ומה יכול להיות כל-כך גרוע בגבר שאוהב גברים?

ילי איזן הכל הולך!

אולי תסביר לה שזוהי מחמאה כשבילה, והיא תשאר תמיד האשה היחידה בחייך!
מה שבטוח: בהסכמתה או לא, כדאי שתצא מן הארון ותחיה את חייך.
עליו: 80% מין
10% ילד
10% פלונטרים.

רוצה מהר

כמה זמן לדעתך, עליי לצאת עם בחור עד שאתן לך מה שנקרא?
הכל בחיים זמני, ועל כן אינני קובעת זמן בעניין הנתינה, אל לך לשכוח את עניין הלקיחה. זה תלוי גם כך ובגרשוטייך, ועד כמה את היית רוצה לקחת אותו.

השתמשי פשוט באינטואיציה. במיקרים אלה היא השופט הטוב ביותר.

אהבה מפלסטיק

האם שמוש מתמיד באביזריימין מוביח שבעלי אינו חושק בי כמות שאני?
למה לך לקבל ריגשיזניות מכל מיני דברים ואביזרים מפלסטיק, המיוצרים בבתי-חרושת בסיוואן? ראשית, יכול להיות גם להיפך — שבעלך חושש שאינו מספיק טוב לך, ולכן רוכש אביזריימין. ואם זה לא עוזר להרגיע אותך, אספר לך שכלי מאוד חיוני בחיייהמין של שנות ה-70 היה הוויברטור, והנשים המתיינות של תל-אביב והעולם נשאו אותו כמו מצית וככלי בהחלט חיוני בארנקן, לכל צרה שלא תבוא. במין הכל הולך. תני לסוסים להשתולל. את התיאור המבריק ביותר בענייני מין, הרגלים

ונשואין שמעתי מפיו של מס' 2 בחיי. הנשואין משולים לכירכה עם סוסים. הכירכה היא הנשואין, והסוסים הם המין. כירכה ללא סוסים — עומדת במקומה. הסוסים ללא הכירכה — מסוגלים להשתוללות מהנאה. כך שכדאי לפעמים להתיר את הרצועות, להחנות את הכירכה ולצאת עם הסוסים בלבד.

חשק רחוי

עברו כבר שישה חודשים מאז ילדתי, ועדיין אין לי שום חשק מיני. האם זה נורמאלי?
בהרבה מיקרים יורד החשק המיני אחרי ההריון. רצוי שתבדקי אם הסיבה אינה נעוצה בשינויים חיצוניים שלך, ואולי פיתחת לעצמך ריגשיזניות בשל כך. תיסכולים מסוג זה עלולים לפגוע ברצף המיני כיך לבין בעלך. כדאי לטפל בעניין באופן מידי, שהוא לא יהפוך להרגל.
צאי לשווקים וקני כל מיני אביזרייסקס. תחתונים מגרים, חזיות זנותיות או צעיפים שקופים. אפשר להוסיף ויברטור, וכמוכן אווירה רומנטית — אלה התרופות שאותן אני מציעה לך. בדרך כלל העזרה הראשונה עוזרת והחשק הרחוי מתעורר.
אם העניין לא יעבור, אנא כתיבי לי שוב, ונסה עזרה שניה.

המתחילה

האם מקובל עלייך שאני אתחיל עם גבר במקום ציבורי? כבר קרה לי לפחות פעמיים שבמקום ציבורי צפוף הרגשתי צורך לפנות לגבר זה, ולא העזתי.
שאלה כזאת מיותרת כמעט בעולם שבו הנשים לוחמות למען שיוויון. אבל מאחר ואנו עדיין קוראות לכך מילחמה, הרי שאנחנו זקוקות לפרשנות. באופן אישי, אני מאוד בעד. הייתי נשואה 10 שנים לגבר שלמעשה אני התחלתי איתו בבית-קפה כאמסטר-דאם, כאמצע שנות ה-70.

אחות קטנה לנו

יצאתי עם בחורה והכל היה נפלא, ואלה היו שנתיים תמימות של חברות. לפתע צמחה לה, מחדרייהלדים, אחותה, שהיא היום בת 17. עבשתי אני מאוהב באחות, ולא יודע איך לגמור עם הגדולה ולהתחיל עם הקטנה.
טוב, זה קורה בהרבה מישפחות טובות. אפשר להתאהב בחברה הכי טובה, בשכנה, בבתי-הדרה ולפעמים, הכי נורא — גם באחות הקטנה. טוב, מה אתה אשם? אתה גבר, והיא פיתאום הפכה אשה. בכל אופן, השיטה הברוקה כמצבים לוחצים מסוג זה היא בריקה מדויקת. ראשית, שיחה עם הקטנה, כדי לראות אם בכלל היא נתנה עינה בך, אחרת כל העניין אינו שווה. הרי צריך שני אנשים כדי לרקוד טנגו.
שנית, כמוכן אך ורק אם התשובה היא חיובית, עימות בין המשולש ושיחה מלב אל לב, שהרי הכל נשאר במישפחה.
באחת הערים בישראל מצויה מישפחה מוזרה: אבא, שתי אחיות וחמישה ילדים. אבא גרוש ונשוי בשנית. אחות א', שהיא גרושתו ואם לשלושת ילדיו, ואחות ב', שהיא אשתו הנוכחית ואם שני ילדים נוספים. אני זוכרת כשכל זה קרה בניינם, והיה גרמה לכולם שזה סוף העולם. היום הכל הסתדר, ומפריד ביניהם רחוב אחד. והכל נשאר כמישפחה.

זה נגמר

הגענו לשנה השביעית, שאצלנו היא במיקרה החמישית. זה לא מה שהיה. האם זה נגמר, או שאפשר לעזור את המצב?
כן, צרתיבים חצי נחמה. קשה מאוד לאסוף שברים ולהרכיבם מחדש. זה נגמר ברגע שזה אינו מעניין אותך עוד. הכי טוב לגמור את היחסים, ולהתחיל רומן חדש.

במדינה

אבל לשרולה היהודית סיפק השר היפאני, ללא ספק, רעיון להגות בו.

תפוצות

אישיות של 150%

מה יכולים היהודים ללמוד מן היפאנים

הגד יעקובי של יפאן, שר התיכונן הכלכלי וואטארו היריוזומי, שולט היטב בלשון האנגלית. זה איפשר לו לגלות, תוך עיון בעיתונות היפאנית, את הקשר ההדוק שיש לרבים מבין היהודים האמריקאיים לנושאים ישראליים.

מעיון לעיון נולד בראשו של היריוזומי רעיון: מה שטוב ליהודים האמריקאים ורואי גם טוב לניסאיי, האמריקאים ממוצא יפאני.

עד מהרה הוא שייכנע את מיפלגתו, מיפלגת השלטון הליברלית-דמוקרטית, לארגן ביקורי רצון טוב של ניסאיי במולדת הוריהם העתיקה, יפאן. המטרה של היריוזומי: ששליחי הרצון הטוב יהיו שרולה פרוריפאנטי בארצות-הברית ובמיוחד יפעלו ל"הורדת המתח ביחסי ארצות-הברית יפאן הנובע מעודף הייצוא העצום (50 מיליארד דולר בשנה האחרונה) של

רדת

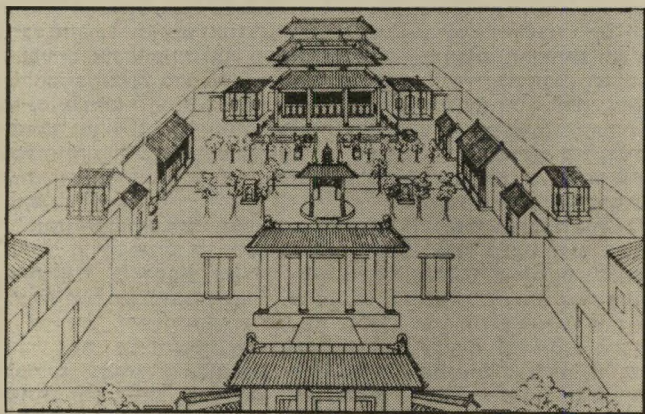
לביא-העץ

ציודונים במיקדש וחממה על הגג

לפחות ל-120 השנים הקרובות אין לקיבוץ לביא הרתי, שבלב הגליל, לחשוש לעתידו הכלכלי. פרנסתם של 250 חברי לביא, על 350 ילדיהם, מובטחת. וכל זאת בזכות הנגריה שלהם, המתמחה בייצור ריהוט לבתי-כנסת.

החישוב הוא פשוט: בארץ מצויים 6000 בתי-כנסת וכושרהתפוקה של נגריית לביא הוא ריהוט ל-50 בתי-כנסת לשנה.

הרוחב הספרדי, את הענף הזה פיתחו חברי לביא בדרך מיקרה, עת הם החליטו, לפני יותר מ-20 שנה, לרהט במו ידיהם את בתי-הכנסת החדש שהקימו במקום. אורחים שהודמנו לקיבוץ התרשמו והתוצאה עד כה: ריהוט 850 בתי-כנסת מצפון תל-אביב עד אוסטרליה הרחוקה.

בית-הכנסת בקאיפאנאנו

עץ אשור למי שאין לו, עץ אלון למי שיש לו

ואם כי רהיטי לביא טרם הגיעו לבית-כנסת יוצא-דופן כמו זה המצוי בקאיפאנאנו שבסין או להיכל-תפילה יוקרתי כמו זה שבבריסל, הרי ידם של חברי לביא נטויה והתמחותם הולכת ורבה.

כך למשל כבר למדו לדעת כי קיים הבדל מסויים בין מושבי בית-כנסת ספרדי לבין מושבי בית-כנסת אשכנזי: המושב הספרדי רחב יותר וזוויתי פחות. הם גם למדו להבחין באיזה סוג עץ מסתפקות הקהילות מן השורה (עץ אשור, מיובא מיוגוסלביה) ולאיזה סוג עץ שואפות קהילות אמידות יותר (עץ אלון, בדרך כלל).

אפילו לאפשרות של העסקת עובדי ערביים בעת ביקוש גואה השיגו אנשי לביא הכשר הלכתי: אחרי הכל אפילו בית-המיקדש של שלמה המלך נבנה בעזרת לא-יהודים, הצירונים של חירם מלך צור.

המילה האחרונה, הדף הירוק, אחד המוספים של היוזמן על המשמר, שחשף בשבוע שעבר את פרשת לביא העץ, לא הסתפק בתיאור האפשרויות לריהוט בתי-כנסת, אלא גם דיווח באותו גליון על חדשה בתיכנסתית נוספת מן התנועה הקיבוצית.

למי שטרם ידע זאת גילה הדף כי בקיבוץ החילוני גבעתי-ברנר מצוי בית-כנסת. זה כנראה לא הפריע במיוחד לחברי הקיבוץ, עד ליום בו פנה אחד מהם למזכירי וביקש רשות לנצל את שטח גג בית-הכנסת להקמת חממה.

המזכירי, יש להניח מתוך התחשיבות ברגשות החברים הדתיים, דחתה את הבקשה. המבקש לא התייאש, בא לאסיפה הכללית, העמיד את בקשתו להצבעה וזכה ברוב גדול (40:80).

אבל המילה האחרונה בנושא היתה של הדף הירוק. שאל כתבה בסיום הדיווח על פרשת גבעתי-ברנר: "האם יש בכוחה של מינבטה על גג בית-כנסת כדי לבלום השתלטות הדת על הקיבוץ?"